

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΤΟΝ ΛΕΠΡΟΝ

(οὔ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται
τὴν 4^{nv} Ἰανουαρίου)

(Ποίημα Ἰσιδώρας Μοναχῆς,
Καθηγουμένης Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Ἱεροθέου Μεγάρων)

«Ψυχῆς μου χεῖλη λάμπρυνον
τὰ θαυμαστά σου ἄδειν, ᾧ Νικηφόρε,
τῶν λεπρῶν ἡ πάγκαλος λαμπρότης».

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως.
Ὁ 142 Ψαλμός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ

ἀληθεία σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώην
μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νε-
κροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ
τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ
καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρ-
χαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμε-
λέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖρας
μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιω-
θήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
κον. Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτῃ

τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώ-
ρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσο-
μαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε·
πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με· ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ
ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Μεθ' ὃ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου
(Τετράκις).

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοφρόνως τῆς σαρκός σου τὴν
λέπραν, καθυπομείνας ὡς Ἰὼβ
Νικηφόρε, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξήγνισας,
λαμπρῶς τὴν στολὴν· τέλεον τὴν
κλίμακα, ἀρετῶν δὲ ἀνέβης, φθάσας
τῆ ἀσκήσει σου, πολιτείαν ἀγγέλων·
ἀδιαλείπτως ψάλλων τῷ Θεῷ, σοὶ δό-
ξα πρέπει, Τριάς ὁμοούσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ο ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊΐτασο πρε-
σβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῥύσατο ἐκ το-
σούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν, ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶ-
μεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δού-
λους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι. Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοί-

ξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν,
ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδο-
κήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντε-
τριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξου-
δενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐ-
δοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομη-
θήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐ-
δοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀνα-
φορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοί-
σουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Χαῖρε Νικηφόρε λεπρῶν
καινὴ λαμπρότης».

Ἦχος πλ. δ´.

Ὠδὴ α´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαρίτων τὸ σκεῦος τὸ καθαρὸν,
Χιόνος ἀπάσης τὸν λευκότερον τῆ
ψυχῇ, λεπρὸν Νικηφόρον δεῦτε πάν-
τες· καθαρωτάταις ὤδαῖς μεγαλύ-
νωμεν.

Αγάπης σφραγίδα τὴν ἱεράν, τῆς
πίστεως δρόμον τὸν τελέσαντα
ἀνδρικῶς, ἐλπίδι τῆς ἄνω Βασιλείας·
νῦν Νικηφόρον λεπρὸν μακαρίσω-
μεν.

Γδρῶσιν ὁσίας σου ἀγωγῆς, ψυχὴν
σου τὴν θεῖαν Νικηφόρε παναλη-
θῶς, ποιήσας χρυσίου λαμπροτέραν·
εἰς τοῦ Θεοῦ σου τὰς χεῖρας παρέ-
θηκας.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων ἀρρήτων τοῦ Γαβριήλ, ἀκούσασα Κόρη Παναγία πανευπειθῶς, Θεὸν ἀπεκύησας τῷ κόσμῳ· παρακοήν τε τῆς Εὐας ἠνόρθωσας.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εκ τῆς Κρήτης προῆλθες, ὡς νεαυγῆς ἥλιος, πᾶσαν δὲ τὴν γῆν ἀνταυγείαις, τῆς πολιτείας σου, καινοποιεῖς εὐπρεπῶς, υἱὲ φωτὸς Νικηφόρε, καὶ παθῶν τὴν ζόφωσιν, λύεις ἐκάστοτε.

Νονεχῶς Μοναζόντων, τρίβον στενήν ἤνυσας, πάση ἐγκρατεία παμμάκαρ, ἐνδιαιτώμενος, καὶ Ἄσωμάτων χορούς, φθιάσας σαρκὶ Νικηφόρε, ἀληθῶς ἐτίμησας, σχῆμα ἰσαγγελον.

Ἡ αμάτων ὁ ἔχων, τὸ ἀχανὲς πέλαγος,
καὶ ἐν ἀσθενείᾳ παιδεύων, οὓς πα-
ραδέχεται, ὡς ἀνοθεύτους υἱούς, Χρι-
στὸς σαρκὸς σοι τὴν λέπραν, Νικη-
φόρε δέδωκε, φίλτρου εἰς πίστωσιν.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη, κόσμου παντὸς
Δέσποινα, τὴν δεδουλωμένην ψυ-
χὴν μου, τοῖς παραπτώμασι, ταῖς
Μητρικαῖς σου λιταῖς, δεῖξον παθῶν
ἀνωτέραν, εἰς τὴν πρώτην δόξαν
μου, πάλιν ἀνάγουσα.

Ἡ ἄτρευσον, ἡμῶν τὰ πάθη πρεσβεί-
ταις σου Νικηφόρε, ὁ βαστάσας τῆς
σῆς σαρκὸς ἀνδρείως τὴν λέπρωσιν,
εἰς τέλειον μέτρον τῆς καρτερίας.

Επίβλεπον ἐν εὐμενεΐα, πανύμνητε
Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Οδύνας μακράς, τῆς λέπρας ἐκαρτέ-
ρησας, γενναία ψυχῆ, καὶ γνώμη
καρτερόφροني, τῷ Θεῷ φθεγγόμενος·
Νικηφόρε ἄσμα γηθόμενος, καὶ μεγα-
λύνων χεῖλεσιν ἀγνοῖς, τὴν θείαν
ἀπαύστως ἀγαθότητα.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηδονὰς τὰς τοῦ σώματος, πάσῃ ἐγ-
κρατεία πολιτευόμενος· Νικηφό-
ρε ἀπενέκρωσας, τὸ δὲ πνεῦμα θείως
ἀνεζώωσας.

Φερωνύμως τῆς κλήσεως, τῆς ἐπου-
ρανίου μάκαρ γενόμενος· Νικη-
φόρε κατενίκησας, παρατάξεις πά-
σας τοῦ ἀλάστορος.

Ὀφθαλμῶν σου τὴν πύρωσιν, φέρων
Νικηφόρε ἔνδον σου ἔβλεπες· ἐπι-
λάμπεις θείου Πνεύματος, καὶ λαμ-
πρῶν ἀκτίνων φῶς ἀπρόσιτον.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύσεις πεπλήρωνται, τῶν προ-
φητευόντων ἐν σοὶ πανάμωμε· ἀ-
πειράνδρως γὰρ ἐκύησας, ὄνπερ πά-
λαι οὗτοι προηγόρευσαν.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐστησας τὸν νοῦν, ἐπὶ πέτραν τοῦ
Κυρίου σου, Νικηφόρε διὸ ἔμεινας
στερρός, ὥσπερ ἀδάμας, ἀλγηδόσι μὴ
πτοούμενος.

Λέπραν τῆς σαρκός, ὡς Ἰὼβ ἐνεκαρτέρησας, διὸ λάμπεις Νικηφόρε τῆ ψυχῇ, ὑπὲρ χρυσίον, καὶ ἀργύριον πολύτιμον.

Ἐθικας Θεῶ, Νικηφόρε τὴν ἐλπίδα σου, ὀρφανῶν τε καὶ χηρῶν προσπιστῆ, πατρῶων σπλάγχνων, παρ' οὗ εὔρες τὴν ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Πύργος ὀχυρός, κατ' ἐχθρῶν ὑπάρχεις Δέσποινα, καταρράπτουσα αὐτῶν τὰς μηχανάς, ὡς τετοκυῖα, τὸν ἰσχύϊ ἀπροσμέτρητον.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ῥωννύμενος, τοῦ Θεοῦ τῆ χάριτι, ἐκ παθῶν τῶν χαμερπῶν Νικηφόρε· τὸ ἀσθενές, τῆς σαρκός σου ἐδέξω, ὡς

τῆς Θεοῦ συμπαθείας τὸ δῶρημα·
τοῦ στέργοντος τὴν τῶν βροτῶν· σω-
τηρίαν δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ως λύχνον σε, τῆς Τριάδος ἔγνωμεν,
Νικηφόρε ἐπὶ ὄρους τεθέντα· καὶ
ίλαρῶς, διαχέοντα πᾶσι, τὸν φωτι-
σμόν καὶ τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος·
τὴν λύουσαν ἀχλὺν παθῶν· καὶ φαι-
δρύνουσαν γῆς τὰ πληρώματα.

Νενίκηκας, τοῦ ἐχθροῦ ὑψώματα,
Νικηφόρε ταπεινώσει σου θεία·
ὅτι ψυχῇ, εὐχαρίστῳ ἐδέξω, τῇ σῆ
σαρκὶ ἀλγηδόνας καὶ στίγματα· καὶ
γέγονας παναληθῶς· τῆς χιόνος ἀμέ-
τρως λευκότερος.

Θεοτοκίον.

Κοιλία σου, ἡ ἅγια γέγονε, Μαριὰμ
τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· ὅτι Θεός,
ἐν αὐτῇ ἐχωρήθη, ὃν οὐρανοῦ οὐ χω-
ροῦσι τὰ πέρατα· Αὐτὸν δυσώπει μη-
τρικῶς· τῆς παιθῶν με ῥυσθῆναι στε-
νώσεως.

Ἦάτρευσον, ἡμῶν τὰ πάθη πρεσβεί-
ταις σου Νικηφόρε, ὁ βαστάσας τῆς
σῆς σαρκός, ἀνδρείως τὴν λέπρωσιν,
εἰς τέλειον μέτρον τῆς καρτερίας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχου-
σα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει,
ὡς δεδήλωται.

Κοντάκιον.

ᾠχος β´. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ασθενείας τὴν στενὴν ὁδὸν ἐπεβάδισας, Νικηφόρε καὶ ὀλοσχερῶς ἠκολούθησας, τὸν Δεσπότην ὡς εὐπειθῆς καὶ ἄξιος υἱός· ζυγὸν τούτου δὲ τὸν ἑλαφρόν, καὶ τὸ φορτίον τὸ χρηστόν, ἐν τοῖς ὤμοις ἐβάστασας· χαίρων ὅθεν εἰσῆλθες, εἰς δόξης τῆς αἰωνίου, τὰς καταπαύσεις τὰς τερπνάς, χαρμοσύνως ἀγαλλόμενος.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. (δὶς)

Στίχ.: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον (ια´, 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστι.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου
πρεσβείαις Ἐλεῆμον,

ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.
Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κλίμακα οὐράνιον, τῶν ἀρετῶν
Νικηφόρε, λογισμῶ θεόφρονι, καὶ
ψυχῆς στερρότῃ ἀναβέβηκας· ὡς
Ἰώβ ἔφερες, τῆς σαρκὸς γὰρ λέπραν,
καὶ ὀμμάτων σου τὴν πύρωσιν· πλη-
γὰς καὶ στίγματα, καὶ τὴν τῶν μελῶν

πᾶσαν κάκωσιν· εἰς ὕψος δὲ αἰρό-
μενος, τὰ τῶν οὐρανίων ἑώρακας·
κάλλη καὶ τὴν δόξαν, ἣν Κύριος ἤτοι-
μασε Θεός, τοῖς ἐκτελοῦσιν ἐκάστοτε
Αὐτοῦ τὰ προστάγματα.

Εἶτα ὁ ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου...

Κύριε ἐλέησον (12).

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Α διάλειπτον ἔσχες, προσευχὴν ὡς-
περ ἔργον ἐν βίῳ ἄριστον, δι' ἧς
Θεῷ ὠμίλεις, Ἀγγέλων πολιτείαν, Νι-
κηφόρε μιμούμενος· ὁ τῶν πατέρων
βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἠ θυνόμενος μάκαρ, παρ' Ἀνθίμου
τοῦ πάνυ ἐν Χίῳ ἦνυσας, ἀσκήσεως
τὸν δρόμον, καὶ τρόπαια μεγάλα,

Νικηφόρε ἐπέγραψας· διὸ στεφάνους χειρί, ἐδέξω ζωηφόρω.

Νέμων θείας εὐχάς σου, Νικηφόρε Κυρίῳ τὸ μεσονύκτιον, μετέωρος ἐπήρηθης, ξενίσας μαθητὴν σου, σὲ ἰδόντα Εὐμένιον· μεθ' οὗ τὸν ὕμνον Θεῶ, προσάγεις εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἦ τοῦ μάννα σε στάμνος, ἀληθῶς προετύπου Παρθενομῆτορ Ἄγνή, καὶ γὰρ ἐν τῇ γαστρί σου, ἐφύλαξας τὸν Ἄρτον, τῆς ζωῆς τὸν Οὐράνιον· Χριστὸν ψυχὰς τῶν πιστῶν, ἐκτρέφοντα ἀρρήτως.

ᾠδὴ ν'. Τὸν Βασιλέα.

Λόγοις σου θείοις, καὶ νουθεσίαις σοφαῖς σου, ταῖς ψυχαῖς θλιβομέ-

νων γλυκεῖαν, τὴν παρηγορίαν, παρεῖχες Νικηφόρε.

Ἀκτημοσύνης, σὲ θησαυρὸν Νικηφόρε ἀσφαλῆ καὶ μεγάλον πλουτοῦμεν, ὅτι τῇ καρδίᾳ, πτωχὸς μάκαρ ἐγένου.

Μακρὰν τὰ ὄντα, ὡσεὶ ἐγγὺς ἐνοππρίζου, ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς Νικηφόρε, ὅτι διοράσει, τῇ θείᾳ ἐκοσμήθης.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ Παρθένε, Βασιλεῖ δεξιόθεν παρέστης, τῷ ἐπουρανίῳ, ὡς Δέσποινα τοῦ κόσμου.

ᾠδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥαδίως τὸ φορτίον, λέπρας βαρυτάτης, ᾧ Νικηφόρε βαστάσας, εἰς

πόλιν Θεοῦ, τὴν ἐλευθέραν μετέβης,
κούφως πτερούμενος.

Ὁ σπόρος Νικηφόρε, τοῦ Εὐαγγελ-
λίου, εἰς ἀγαθῆς καὶ καλῆς σου,
καρδίας τὴν γῆν, γεωργηθεὶς τὸν πο-
λύχουν, στάχυν ἐποίησεν.

Τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς σου, πλήσας
Νικηφόρε, ὑπομονῆς ἐν ἐλαίῳ,
Νυμφίος Χριστός, χορῶ φρονίμων
παρθένων, σὲ συνηρίθμησεν.

Ἡ θήκη σῶν λειψάνων, βλύζει Νικη-
φόρε, τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν,
ὁσμὴν τε ζωῆς, τοῖς εὐλαβῶς προσκυ-
νοῦσι, ταύτην ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Σ ελήνη Θεοτόκε, ὡς παμφαεστάτη,
ἐξανατέλλεις τῷ κόσμῳ, τὸ ἄδυ-

τον φῶς, ὡς τετοκυῖα τῆς Δόξης, τὸν μέγαν Ἥλιον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

*Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,
ᾧν ἡ ἀκροστιχίς: «Ἰσιδώρας».*

Ἦνα αἰωνίου σε χαρμονῆς, μέτοχον ποιήσῃ ὁ Δεσπότης ἐν οὐρανοῖς, μάστιγας καὶ θλίψεις ἐν βίῳ σοι τῆς λέπρας· ἐδίδου Νικηφόρε, πατὴρ ὡς εὐσπλαγχνος.

Στάθμην σὲ ἐγνώκαμεν ἀκριβῆ, τα-
πεινοφροσύνης ἐγκρατείας ὑπο-
γραμμόν, στῦλον ἀγρυπνίας ὑπακοῆς
ἐργάτην· εὐχῆς τε Νικηφόρε, μέγαν
διδάσκαλον.

Ἦσχυσας γενναίως ὡς ὁ Ἰώβ, ἐν τῇ
καρτερίᾳ Νικηφόρε τῶν ἀλγεινῶν,
ὄθεν σὺν ἐκείνῳ ἀγάλλει αἰωνίως·
ἀφράστῳ θεοπτία, μεγαλυνόμενος.

Δεῦρο φιλοχρίστων θεία πληθὺς,
τοῦ Χριστοῦ τὸν φίλον Νικηφό-
ρον νῦν τὸν λεπρόν· ὕμνοις ἐγκωμίων
κοσμήσωμεν ἀξίως, ὡς θείας καρτε-
ρίας, πύκτην πανάριστον.

Ἔριμος ὡς βότρυς ἐν τοῖς ληνοῖς,
πανωδύνου λέπρας Νικηφόρε
ἀποθλιβεῖς, ἔδωκας τὸν οἶνον τῶν

ἀρετῶν τὸν θεῖον· εὐφραίνοντα καρ-
δίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Ράβδον τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ,
ἔχων Νικηφόρε βακτηρίαν ὡς κρα-
ταιάν, ἔδραμες εὐτόνως τὴν στενω-
πὸν τοῦ βίου· εἰς θείων σκηνωμάτων
πλάτος ἀπάγουσαν.

Ἄκμων ὡς ὑπάρχων ὑπομονῆς,
ἄκαμπτos ἐδείχθης Νικηφόρε ἐν
τοῖς δεινοῖς, καὶ ἐν τῷ χαλκείῳ δοκι-
μασθεῖς τῶν πόνων, χρυσίου ἀπα-
στράπτεις, πάνυ λαμπρότερον.

Σήμερον δυνάμεις Ἀγγελικαί, χαί-
ρουσιν ὁρῶσαι Νικηφόρου θεῖαν
ψυχὴν, θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος σὺν
τούτοις παρεστῶσαν· καὶ δόξην ἐλ-
λαμφθεῖσαν, τῆς καθαρότητος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
Δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Νικηφόρου Ὁσίου, τοῦ λεπροῦ τὰ
παλαιίσματα, καὶ τὴν ἐν ἀσκήσει
ἀνδρείαν, κατεπλάγησαν Ἄγγελοι· ὡς
ἄλλος γὰρ Ἰὼβ τὰ ἀλγεινά, ὑπέμεινε
δοξάζων τὸν Θεόν, νῦν δὲ δόξη ἐστε-
φάνωται παρ' Αὐτοῦ, θαυμάτων δια-
κρίσεσιν. Χαίροις τῶν Μοναστῶν χει-
ραγωγέ, χαίροις φωτὸς ὁ πρόβολος·
χαίροις ὁ εὐωδίας χαρμονήν, προ-
χέων ἐκ λειψάνων σου.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει καὶ ἀπόλυσις.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν, τὰ ἀκόλουθα:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σὲ
νεκρόν.

Χαίροις καρτερίας ἀθλητά, τῆς παρρηγορίας ὁ λύχνος, ἐλπίδος θεία εἰκὼν, πίστεως ἐκσφράγισμα, ἀγάπης πλήρωμα· προσευχῆς ὁ διδάσκαλος, κανὼν ἐγκρατείας, πλοῦτος πολυέραςτος, τῆς καθαρότητος. Λέπρας παιδευθεὶς τῇ καμίνῳ, λάμπεις Νικηφόρε τῷ κόσμῳ· τοῦ χρυσοῦ ἀμέτρως θαυμαστότερον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηνι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῆ πρεσβεία Κύριε πάντων τῶν
Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν
εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
ὡς ὁ μόνος οἰκτίρων.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους
σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτό-
κε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δίστιχον Ἀκροτελεύτιον

*Ὡ Νικηφόρε Ὅσιε, λεπρῶν ἢ κοσμιότης,
δέχου πτωχὴν μου δέησιν κράζει σοι
Ἰσιδώρα, καὶ ἔλεός μοι πλούσιον
παράσχου σαῖς πρεσβείαις.*

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ Τῶ ΘΕῶ ΗΜΩΝ
ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἰΩΝΑΣ.
ΑΜΗΝ.

Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Εὐχὴ ἑξομολογητικὴ
εἰς τὸν Κύριον καὶ
εἰς πάντα τοὺς ἁγίους

Κυρίε μου Κύριε, γλυκύτατέ μου
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς τῶν οἰκτιρμῶν,
ἡ τοῦ ἐλέους ἄβυσσος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ
κακίαις ἀνθρώπων· ἐμὲ μετανοοῦντα
ἀρτίως καὶ πίστει προσερχόμενον
ὑπόδεξαι, καὶ ἐλέησόν με τὸν ἁμαρ-
τωλόν, τὸν ἄσωτον, τὸν παμβέβηλον,
τὸν πανάθλιον, τὸν βλάσφημον, τὸν
ἐπίορκον, τὸν ψεύστην, τὸν λοίδορον,
τὸν ὑβριστὴν, τὸν κατάλαλον, τὸν ὀρ-

γίλον, τὸν μνησίκακον, τὸν φθονερόν,
τὸν σκανδαλοποιόν, τὸν ἄσπλαγχνον,
τὸν ἀνελεήμονα, τὸν φιλοκτῆμονα,
τὸν φιλόδοξον, τὸν φιλήδονον, τὸν
γαστρίμαργον, τὸν μέθυσον, τὸν ῥάθυ-
μον, τὸν γελωτοποιόν, τὸν μετεωρι-
στήν, τὸν κενόδοξον, τὸν ὑπερήφανον,
τὸν καταφρονητὴν τῶν θείων σου ἐν-
τολῶν· καὶ μὴ διὰ τὸ πλῆθος τῶν το-
σούτων μου ἐγκλημάτων, τῷ πλήθει
ὑποβάλης με τῶν κολάσεων.

Ἄλλά, σὺ Κύριε Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, ὁ
μακρόθυμος καὶ οἰκτίρμων, οἰκτεί-
ρησον τὴν ἐμὴν καρδίαν, τὴν συντε-
τριμμένην ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ κατα-
κεκριμένην ὑπὸ τοῦ συνειδότος διὰ
τὸ μὴ φυλάξαι τὰς ἱερὰς συνθήκας
τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Καὶ νῦν διὰ
τὰς ταύτας ὑποσχέσεις στενάζω, καὶ

ὀδύρομαι, ἐλεπθῆναι δωρεάν, καὶ μόνη τῆ σῆ χρηστότητι συγχωρηθῆναι δεόμενος, καὶ τῶν κολάσεων ἐλευθερωθῆναι ἐν τῆ φοβερᾷ ἡμέρα τῆς κρίσεως. **Ναί, Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ,** σῶσόν με τὸν ἀπεγνωσμένον, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς ἐλπίδος καὶ προσδοκίας μου. Οἰκτείρησόν με τὸν τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐπικαλούμενον, καθάρισόν με τὸν ἐσπιλωμένον, λεύκανον τὸν ῥυπωθέντα μου χιτῶνα, καὶ διάσωσόν με τὸν ἄσωτον· μὴ κατακρίνης με τὸν κατακεκριμένον, μὴ παραδῶς τοῖς νομποῖς θηρίοις ψυχὴν ἐπικαλουμένην σε, μὴ τῆ φλογὶ τῆς γεέννης καταδικάσης με, διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑποσχέσεων καὶ ἱερῶν συνθηκῶν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, ὁ μακρόθυμος καὶ ἀνεξίκακος, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασιν, ὁ ὀδηγήσας με ἀπὸ τῆς σήμερον εἰλικρινῶς σοι λατρεῦσαι ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις, πρὸς τὸ ποιῆσαί τινα καρπὸν τῆς μετανοίας ἐπάξιον, καὶ διατηρῆσαι ὁσίως τὸ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἐπάγγελμα, καὶ ἐκπληρῶσαι τὰς ἱεράς συνθήκας, ἀμώμους καὶ ὀλοκλήρους. **Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ,** παντοκράτορ, μεγαλοδύναμε, κραταιέ· ἐμφύτευσον τῇ καρδίᾳ μου τὸν φόβον σου, καὶ τὴν ἀγάπην τῶν νόμων σου. Τὸν νοῦν μου καταύγασον ταῖς ἀκτῖσι τῶν χαρισμάτων σου, τὰς αἰσθήσεις μου τῷ λόγῳ σου ὑπόταξον, τὴν θέλησίν μου πρὸς σὲ τὸ μόνον ἀληθινὸν ἔφετὸν ἐπί-

στρεπον, τὴν γλῶσσάν μου παιδαγωγῆσον, ἵνα λέγῃ καθ' ἑκάστην, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς μακαρίας, ἀειπαρθένου Θεοτόκου, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ σῶσόν με. Κύριε, διὰ τοῦ τιμίου σου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ φύλαξόν με. Κύριε, διὰ τῶν ἁγίων σου ἀγγέλων τεύχισόν με. Κύριε, διὰ τῶν ἁγίων σου πάντων κατάπεμπον ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ δωρεὰν σῶσόν με τὸν ὀνητὸν τῷ ὑπερτίμῳ σου αἵματι.

Τὰς πολυχρονίους τῶν ἁμαρτιῶν μου κηλίδας ἐξάλειπον, τὰ τῆς λαγνείας καὶ πονηρίας πνεύματα ἀπ' ἐμοῦ ἀποδίωξον, τῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος προσπαθειῶν με ἀπάλλαξον, ὅλον με πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς ἀϊδιότητος ἔλκυσον, καὶ τὴν στενὴν καὶ τε-

θλιμμένην ὁδὸν ὁδεύειν ἐνίσχυσον,
μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἡμέρας καὶ ὥ-
ρας καὶ ἀναπνοῆς, ὅπως ἀγγέλοις ἀγα-
θοῖς τὴν ψυχὴν μου ἀναθῶ, καὶ τῶν
τελωνίων τοῦ ἀέρος ἐλευθερωθῶ, καὶ
τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγίοις συναριθμηθῶ,
καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν καταξιωθῶ.

Εὐσπλαγχνικωτάτη τοῦ γλυκυτά-
του μου Ἰησοῦ Μήτηρ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου καὶ ἁμαρτω-
λοῦ, ἵνα εἰσακούσῃ μου τῆς πενιχροῦς
δεήσεως ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, τὸ ὄπλον
τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τῆς ἡμετέρας σω-
τηρίας τὸ σύμβολον· ἀποδίωξον ἀπ'
ἐμοῦ πάντα πονηρὸν λογισμόν, καὶ
πᾶσαν ἐπιβουλὴν τῆς τοῦ ἀντικει-
μένου δυνάμεως, διὰ δαιμόνων καὶ
ἀνθρώπων ἐνεργουμένην.

Παμμέγιστοι Ταξίαρχαι, Μιχαήλ
καὶ Γαβριήλ, ἐγγυηταί μου καὶ ῥυ-
σται, ἅγιε ἄγγελε, φρουρέ μου καὶ
φύλαξ, καὶ πάντες ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ, ὀδηγεῖτέ με εἰς τὸ πανάγιον
τοῦ Θεοῦ θέλημα, ἀντιλαμβάνεσθέ
μου τῆς ἀσθενείας, ἣν καὶ σώματι καὶ
γνώμῃ περικείμεαι· φυλάττετέ με ἐκ
τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρε-
σβεύσατε τῷ ἐλεήμονι δημιουργῷ, ἵνα
ἐλεήσῃ με τὸν παραβάτην τῶν ἁγίων
αὐτοῦ ἐντολῶν, καὶ ἐν εἰρήνῃ ψυχῆς
καὶ μετανοίᾳ ἀληθινῇ δώῃ μοι πολι-
τεύεσθαι μέχρι τοῦ τῆς ζωῆς μου τέ-
λους. Καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς ψυχῆς μου
ἀπὸ τοῦ σώματος, παράστητέ μοι
ἐγγύθεν παρήγοροι, περιθάλποντες,
περιφρουροῦντες καὶ πληροφοροῦν-
τές μοι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὸ γῆν

κολαστηρίων, διὰ μόνην τὴν τοῦ Θεοῦ ἐλεημοσύνην.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἰωάννη, προφῆτα καὶ Πρόδρομε καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἄγιοι ἔνδοξοι Θεοκήρυκες καὶ πρωτοκορουφαῖοι Ἀπόστολοι, Πέτρε, Παῦλε, Ἰωάννη Θεολόγε, σὺν τοῖς λοιποῖς Εὐαγγελισταῖς καὶ Ἀποστόλοις, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἄγιοι καὶ δίκαιοι Θεοπάτορες Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἰωσήφ μνήστωρ καὶ Συμεὼν Θεοδόχε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἄγιοι πατέρες, ποιμένες, καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, Κύριλλε, Νικόλαε, Σπυρίδων καὶ πάντες ἅγιοι

ιεράρχαι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι ἱερομάρτυρες, ὀσιομάρτυρες καὶ ὁμολογηταί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι μεγαλομάρτυρες, Δημήτριε, Γεώργιε, Θεόδωρε, Ἀρτέμιε, Προκόπιε, οἱ τεσσαράκοντα καὶ πάντες ἅγιοι μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, Παντελῆμον καὶ Ἐρμόλαε καὶ οἱ λοιποί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ὅσιοι θεοφόροι πατέρες Ἀντώνιε, Παῦλε, Εὐθύμιε, Σάββα, Ἀρσένιε, Ὀνούφριε, Παχώμιε, Θεοδόσιε, Ἐφραίμ, Ἰωάννη Δαμασκηνέ, Ἰωάν-

νη τῆς Κλίμακος, Πέτρε, Ἀθανάσιε,
ὄσιε Νικηφόρε καὶ πάντες ὄσιοι πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ὅσια Μαρία Αἰγυπτία καὶ ὄσαι
τῶν τιμίων καὶ ὁσίων γυναικῶν, αἱ
καλῶς ἀσκήσασαι καὶ ἀθλήσασαι καὶ
τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασαι, πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἄγιοι Πάντες, οἱ ἀπ' αἰῶνος εὐα-
ρεστήσαντες τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναπολογήτου καὶ
ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁμαρ-
τωλοὺς ἁμαρτωλοῦ.

Ὡν τὰς ἱκεσίας καὶ παρακλήσεις
προσδεξάμενος καὶ εἰσακούσας, **Κύ-
ριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰη-
σοῦ**, συγχώρησόν μοι εἴ τί σοι ἥμαρτον
ἀπὸ γεννήσεώς μου καὶ μέχρι τῆς νῦν
ἡμέρας καὶ ὥρας, ἐν λόγῳ, ἔργῳ, γνώσει

καὶ ἀγνοία, κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν,
καὶ ἐν πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσιν.
Ὡσαύτως συγχώρησον καὶ ἐλέησον καὶ
τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφούς μου, καὶ
πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ ἀρχιερεῖς,
ἱερεῖς, μοναχοὺς καὶ ὀρθοδόξους χρι-
στιανοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας καὶ ἀγα-
πῶντάς με, καὶ τοὺς ἐλεοῦντας καὶ
διακονοῦντάς μοι, καὶ τοὺς ἐντειλαμέ-
νους μοι τῷ ἀναξίῳ εὐχέσθαι ὑπὲρ
αὐτῶν. Καὶ οὓς ἔβλαψα ἢ ἐλύπησα ἢ
κατηρασάμην, καὶ τοὺς τὰ αὐτὰ μοι
ποιοῦντας ἢ ποιήσαντας. Καὶ χάρισαι
τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς εὐ-
δοκεῖ ἡ φιλανθρωπία σου. Ἀνάπαυσον
καὶ τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ
ἀδελφούς ἡμῶν. Καὶ δι' εὐχῶν πάντων
οἰκτείρησόν μου τὴν ἀθλιότητα, καὶ

ποιήσόν με οἷον θέλεις, καὶ ὡς θέλεις,
κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω.

Καὶ καταξιώσόν με ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράν-
των καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων,
καὶ μὴ εἰς κριμα, ἢ εἰς κατάκριμα γέ-
νοιτό μοι, ἀναξίως τούτοις προσερ-
χομένῳ, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώ-
ματος, εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν αἰωνίων
κολάσεων, καὶ εἰς ἀρῶραβῶνα τῆς ἀτε-
λευτήτου καὶ μακαρίας ζωῆς, ἐν ἧ
σύνταξόν με μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰ-
ῶνός σοι εὐαρεστησάντων, **Κυριέ
μου, Κυριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ,**
ὅτι σοι πρέπει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐκ
πάντων προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπε-
ράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.